

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

รายงานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับอาชญากรรม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกายว่าการเสพสุราเป็นปัจจัยหลักหรือปัจจัยรองในการประกอบอาชญากรรม เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมของผู้ที่เสพสุราในประเภทคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย และเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเสพสุรา โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณควบคู่กับการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sample) โดยการสุ่มจากทะเบียนรายชื่อของผู้ต้องขังในเรือนจำแต่ละแห่งในคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกายที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและทัณฑสถานในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล 5 แห่ง คือ เรือนจำกลางบางขวาง เรือนจำกลางคลองเปรม เรือนจำกลางนครปฐม เรือนจำกลางสมุทรปราการ เรือนจำจังหวัดนนทบุรี และทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จำนวน 880 คน และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ จำนวน 17 คน ที่ได้คัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณที่มีความน่าสนใจ

การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างไคว์สแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบสมมติฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson correlation coefficient) เพื่อบอกถึงความสัมพันธ์ของ 2 ตัวแปร และ t-test เพื่อบอกความแตกต่างของ 2 กลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพได้นำข้อมูลจากกรณีศึกษาเสนอเป็นรายกรณีของผู้ที่ประกอบอาชญากรรมอันเนื่องมาจากการเสพสุรา ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรณีศึกษาได้ใช้เป็นตัวอย่างในรายละเอียด เป็นข้อมูลเชิงลึกเพื่อขยายการอธิบายผลการศึกษาในเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีอายุไม่เกิน 30 ปี ร้อยละ 58.6 โดยมีกลุ่มตัวอย่างอายุไม่เกิน 25 ปี ร้อยละ 33.0 มีอายุขณะกระทำความผิดไม่เกิน 25 ปี ร้อยละ 56.1 จบการศึกษาระดับ

ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 67.6 โดยจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 39.4 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 28.2 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 50.0 สถานภาพโสด ร้อยละ 59.5 สถานภาพครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 67.4 มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด ร้อยละ 74.2 ต้องโทษคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 74.6 ต้องโทษด้วยคดีอื่น ๆ แต่มีความเกี่ยวข้องกับคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 23.4 ระยะเวลาต้องโทษ 1 - 30 ปี ร้อยละ 78.4 กำหนดโทษประหารชีวิต ร้อยละ 0.2 มีสถานภาพเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม ร้อยละ 47.0 เท่ากัน

การเกี่ยวข้องกับกาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราก่อนต้องโทษ ร้อยละ 87.6 โดยดื่มสุรานาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 21.0 และดื่มสุราเป็นประจำ ร้อยละ 66.6 อายุที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ อายุระหว่าง 16 – 20 ปี ร้อยละ 51.1 อายุที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกในชีวิตน้อยที่สุด คือ 4 ขวบ สาเหตุที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกในชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อยากรอง ร้อยละ 65.1

พฤติกรรมการเสพติด

สำหรับกลุ่มตัวอย่างดื่มสุราก่อนต้องโทษ ร้อยละ 87.6 ปรากฏว่า ดื่มสุราทุกวัน ร้อยละ 19.7 ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราในแต่ละครั้งส่วนใหญ่ไม่เกิน 500 บาท ร้อยละ 78.3 ดื่มสุราตั้งแต่ 1 ขวดขึ้นไป ร้อยละ 63.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มสุราวันเสาร์ - อาทิตย์ ร้อยละ 83.4 ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มสุรา คือ ตอนเย็นและกลางคืน ร้อยละ 80.8 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างดื่มสุรา คือ สังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 65.1 และต้องการสนุกสนานเพลิดเพลิน ร้อยละ 27.5 โอกาสในการดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เผลอหลงต่าง ๆ ร้อยละ 33.3 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นควบคู่กับการดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง คือ ร้องเพลงหรือส่งเสียงดังรบกวนชาวบ้าน ร้อยละ 50.3 บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มสุราด้วย ได้แก่ เพื่อน ร้อยละ 83.2 สถานที่ประจำในการดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บ้านของตนเอง ร้อยละ 44.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อสุรามาดื่มด้วยตนเอง ร้อยละ 64.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซื้อสุรามาดื่มจากร้านค้าใกล้บ้าน ร้อยละ 69.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสะดวกในการซื้อสุรา ร้อยละ 96.6 และกลุ่มตัวอย่างเคยพยายามเลิกดื่มสุรา ร้อยละ 55.8

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเสพติด

สมาชิกในครอบครัววัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างที่เสพติด ได้แก่ ญาติ ร้อยละ 60.1 รองไป คือ พ่อหรือแม่ ร้อยละ 15.3 ครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างมีความอบอุ่น ร้อยละ 64.3 ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มองการดื่มสุราเป็นเรื่องธรรมดา ร้อยละ 60.8 ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีการดื่มสุราเป็นประจำ ร้อยละ 20.3 จำนวนเพื่อนสนิทที่ดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มี

จำนวน 3 – 10 คน ร้อยละ 73.5 กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าหากไม่ดื่มสุราเพื่อนจะไม่คบ ร้อยละ 5.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเพื่อนในวงสุราไม่ใช่เพื่อนแท้ ร้อยละ 80.9 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยที่บ้านของตนเอง ร้อยละ 66.8 รองลงไป คือ บ้านเช่า ร้อยละ 21.8 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าชุมชนที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่มีจำนวนผู้ดื่มสุราจำนวนมาก ร้อยละ 56.7 ชุมชนที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่มองการดื่มสุราเป็นเรื่องธรรมดา ร้อยละ 81.8 สื่อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นมีการนำเสนอการดื่มสุรามากที่สุด ได้แก่ การโฆษณาทางโทรทัศน์ ร้อยละ 63.3 รองลงไป คือ ละคร หรือ ภาพยนตร์ ร้อยละ 22.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าสื่อไม่มีผลต่อการกระตุ้นให้ดื่มสุรา ร้อยละ 68.4

เมื่อกลุ่มตัวอย่างเสพสุราบุคคลที่วากกล่าวกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ ถูกบิดา และ/หรือ มารดา วากกล่าว ร้อยละ 58.4 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างถูกมองว่าเป็นคนขี้เหล้าเมายา ร้อยละ 27.5 ถูกประณามว่าเป็นคนไม่ดีเมื่อดื่มสุรา ร้อยละ 24.3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าเห็นว่าการดื่มสุราเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไปในสังคม ร้อยละ 93.0 การดื่มสุราผิดศีลในศาสนาพุทธ ร้อยละ 91.9 การดื่มสุราเป็นสาเหตุของความยากจน ร้อยละ 70.4

ปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบภายหลังการดื่มสุรา คือ ประสบอุบัติเหตุจากการจับจี้รด ร้อยละ 64.5

สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างไม่ดื่มสุรา ได้แก่ เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น ร้อยละ 46.7 รองลงไป เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ร้อยละ 27.3

พฤติกรรมประกอบอาชีพการมของกรุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราในวันเกิดเหตุ ร้อยละ 58.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มสุราก่อนประกอบอาชีพการมเป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ชั่วโมง ร้อยละ 76.4 ชนิดของสุราที่กลุ่มตัวอย่างดื่มในวันกระทำผิด คือ เบียร์ยี่ห้อผลิตในประเทศไทย ร้อยละ 48.3 รองลงไป คือ เหล้าขาว ร้อยละ 31.3 ปริมาณของสุราที่ดื่มตั้งแต่ 1 ขวดขึ้นไป ร้อยละ 74.4 กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราในวันเกิดเหตุจนกระทั่งเห็นตัวเองเมา ร้อยละ 68.9 กลุ่มตัวอย่างดื่มสุราเพื่อข่มใจในวันเกิดเหตุ ร้อยละ 20.0 ดื่มสุราแล้วทำให้ไม่เกรงกลัวโทษจำคุกหรือประหารชีวิต ร้อยละ 21.9 สถานที่ในการประกอบอาชีพการมของกรุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เกิดในบ้าน ในละแวกบ้านพัก ใกล้กับร้านหรือสถานที่ดื่มสุรา และในร้านที่ดื่มสุรา ร้อยละ 56.9 โดยสถานที่เกิดเหตุซึ่งใกล้กับร้านหรือสถานที่ดื่มสุรา และในร้านที่ดื่มสุรา ร้อยละ 27.2

สาเหตุที่กรุ่มตัวอย่างกระทำผิด ได้แก่ ผู้เสียหายเป็นฝ่ายข่มขืน ร้อยละ 29.1 รองลงไป คือ เป็นอุบัติเหตุที่ไม่ได้ตั้งใจ ร้อยละ 26.9 ดื่มสุราแล้วไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ร้อยละ 9.2

กรุ่มตัวอย่างไม่รู้จักรับผู้เสียหาย ร้อยละ 47.3 รู้จักรับผู้เสียหายบ้างแต่ไม่สนิท ร้อยละ 40.1 ผู้เสียหายเป็นฝ่ายข่มขืน ร้อยละ 38.8 ผู้เสียหายเสพสุราจนกระทั่งเมา ร้อยละ 49.7 ความรู้สึกที่กรุ่ม

ตัวอย่างมีต่อผู้เสียหายภายหลังจากที่ได้ประกอบอาชญากรรม คือ เสียใจที่ได้กระทำผิดลงไปต่อผู้เสียหาย ร้อยละ 52.8

อาวุธที่ใช้ในการกระทำผิด ได้แก่ ไข่มืด คาบ หรือ ขงมิกม ร้อยละ 36.1 รองลงไป คือ ปืน ร้อยละ 30.6 ความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น คือ ผู้เสียหายเสียชีวิต ร้อยละ 39.9 ได้รับบาดเจ็บสาหัส ร้อยละ 24.9 ในขณะที่ความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างไม่ได้รับบาดเจ็บ ร้อยละ 54.2 รองลงไป คือ ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ร้อยละ 36.0

หากย้อนเวลากลับไปได้กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการทำผิด ร้อยละ 93.0 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการกระทำผิดที่เกิดขึ้นเกิดจากสุรา ร้อยละ 57.8

ชีวิตความต้องการในเรือนจำ และความคาดหวังต่อชีวิตอนาคตภายหลังพ้นโทษ

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าโทษที่ได้รับมีรุนแรงเหมาะสมกับความผิด ร้อยละ 54.5 ได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมในเรือนจำที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมบำบัดการเสพติด ร้อยละ 16.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ต้องการดื่มสุราในเรือนจำ ร้อยละ 85.6

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดมีความเจ็บทรมานต่อการถูกจำคุกในเรือนจำ ร้อยละ 96.2 เนื่องจากความรู้สึกท้อแท้กับการขาดอิสรภาพ ทุกข์ใจ ลำบากใจ ทรมานใจ ลำบากกาย เพราะการใช้ชีวิตภายในเรือนจำที่แตกต่างจากชีวิตภายนอกเรือนจำ ประสบปัญหาญาติมิตรไม่ค่อยมาเยี่ยม คิดถึงครอบครัว และเป็นห่วงคนข้างนอก มีชีวิตอยู่กับการรอคอย เสียเวลา โอกาส อนาคตที่ติงาม เสียสิทธิและสูญเสียทุกอย่างในชีวิต ประสบปัญหาครอบครัว ประสบปัญหาทางเรือนจำ ปัญารู้สึกไร้คุณค่า ปัญหาสิ้นหวังในชีวิต และขาดความมั่นใจในตัวเอง

กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องการดื่มสุราภายหลังพ้นโทษ ร้อยละ 73.4 ไม่ต้องการกระทำผิดอีก ร้อยละ 96.8 ความต้องการขอโทษเหยื่อของกลุ่มตัวอย่างภายหลังพ้นโทษ ปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการเอ่ยปากขอโทษ ร้อยละ 37.2 รองลงไป คือ บวชทดแทน ร้อยละ 28.9

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปรากฏว่า ยอมรับสมมติฐานในประเด็นดังนี้

1. ผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกายมีการเสพติดสุราเป็นประจำสม่ำเสมอมากกว่าการเสพติดสุรานาน ๆ ครั้ง
2. ผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกายมีการเสพติดสุราก่อนการกระทำผิดมากกว่าไม่ได้เสพติดสุราก่อนกระทำผิด
3. ผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกายมีการเสพติดสุราราคาถูก

มากกว่าสุราราคาแพง

4. ผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกายมีความง่ายในการซื้อสุราเพื่อเสพมากกว่าการไม่สะดวกในการซื้อสุราเพื่อเสพ

ปฏิเสทสมมติฐานในประเด็น

ผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกายถูกตีตราจากสังคมว่าเป็นคนจี๋เหี้ยหรือเป็นคนไม่ดีมากกว่าการไม่ถูกสังคมตีตรา

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับอาชญากรรมที่สำคัญ

1. ผู้ที่ดื่มสุราก่อนประกอบอาชญากรรม ผู้ที่ดื่มสุราจนกระทั่งเมา ก่อนประกอบอาชญากรรม เหยื่ออาชญากรรมที่ดื่มสุราจนกระทั่งเมา จะมีความรุนแรงของอาชญากรรมต่อผู้เสียหายมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ดื่มสุรา

และเหยื่ออาชญากรรมที่ดื่มสุราจนกระทั่งเมา จะก่อให้เกิดความรุนแรงของอาชญากรรมต่อผู้กระทำผิดมากกว่าเหยื่ออาชญากรรมที่ไม่ได้ดื่มสุราจนกระทั่งเมา

โดยมีความแตกต่างอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุเริ่มต้นในการเสพสุราและความถี่ในการเสพสุรา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปรากฏว่า อายุเริ่มต้นในการเสพสุราครั้งแรกในชีวิตของกลุ่มตัวอย่างน้อยจะทำให้ความถี่ของการเสพสุรามาก หรือ อาจกล่าวได้ว่ายิ่งกลุ่มตัวอย่างมีการเริ่มต้นเสพสุราในการเสพสุราน้อยจะทำให้เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะมีความถี่ในการเสพสุรามากขึ้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการดื่มสุราก่อนกระทำผิดและความรุนแรงของอาชญากรรมต่อผู้เสียหาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยระยะเวลาในการดื่มสุราก่อนกระทำผิดน้อยจะก่อให้เกิดความรุนแรงของอาชญากรรมมาก ในขณะที่หากระยะเวลาในการดื่มสุราก่อนกระทำผิดได้ผ่านไปเป็นระยะเวลาที่นาน ความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจะลดน้อยลง

4. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุเริ่มต้นในการเสพสุรากับความรุนแรงของอาชญากรรมต่อผู้เสียหาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยอายุในการดื่มสุราครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างน้อยจะมีความรุนแรงของอาชญากรรมมาก ในขณะที่หากอายุในการดื่มสุราครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างมาก ความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจะลดน้อยลง

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพทางสังคมไม่สูง กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีการศึกษาไม่สูง โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา รายได้ไม่สูงมากนัก เป็นผู้ที่ใช้กำลังแรงงานมีทั้งผู้ที่มิได้รายวันและรายเดือน ตลอดจนเป็นผู้ว่างงานที่ยังไม่มีงานทำ มาจากครอบครัวในวัยเด็กที่มีสถานภาพทางสังคมไม่สูงเช่นเดียวกัน อาทิ ครอบครัวในวัยเด็กมีฐานะยากจน บิดา มารดา หย่าร้างกัน หรือแม้กระทั่งเติบโตมาจากสถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้าเพราะบิดาและมารดาต้องโทษติดคุก

ต้องโทษคดี – กำหนดโทษ และอายุในขณะกระทำผิด

กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดด้วยคดีฆ่า ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ และค้ายาเสพติด(เกี่ยวข้องกับความคิดต่อชีวิตและร่างกาย) มีกำหนดโทษตั้งแต่ 2 ปี ถึงประหารชีวิต

สำหรับผู้ที่ต้องโทษด้วยคดีฆ่าหรือพยายามฆ่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะทำผิดครั้งแรก แต่กลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดด้วยคดีค้ายาเสพติดได้เคยต้องโทษมาก่อน 2 ครั้ง ต้องโทษครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 และกลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดด้วยคดี ชิงทรัพย์รายหนึ่ง ได้กระทำผิดซ้ำถึง 5 ครั้ง ต้องโทษในคดีนี้เป็นครั้งที่ 6

ส่วนอายุขณะกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างจะอยู่ระหว่าง 19 – 37 ปี โดยส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุขณะกระทำผิด 20 กว่าปี

การเกี่ยวข้องการการเสพสุรา

อายุเริ่มต้นที่เริ่มเสพสุรา

อายุเริ่มต้นที่เริ่มเสพสุราดื่มสุราของกลุ่มตัวอย่างต่ำสุด คือ อายุ 4 ขวบนอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มต้นเสพสุราที่อายุ 11 ปีแต่ไม่เกิน 20 ปี

มูลเหตุจูงใจที่เริ่มเสพสุรา

แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างบางส่วนจะได้เติบโตมาจากครอบครัวที่เสพสุรา อาทิ เห็นบิดาเสพสุรา มาตั้งแต่จำความได้ โดยมีกลุ่มตัวอย่างหนึ่งรายที่เห็นบิดาเสพสุราเกือบทุกวันเพราะบิดาเป็นโรคติดสุราจนกระทั่งบิดาเสียชีวิตด้วยโรคตับแข็ง แต่สิ่งที่เหมือนกันของกลุ่มตัวอย่างคือ บุคคลในครอบครัวที่เสพสุราดังกล่าวไม่ได้เป็นผู้ที่ชักชวนให้กลุ่มตัวอย่างเสพสุรา มีเพียงกลุ่มตัวอย่างรายเดียวที่ลองดื่มสุราขณะอายุเพียง 4 ขวบเท่านั้นที่สมาชิกในครอบครัวชักชวนให้ดื่มสุรา

เช่นเดียวกับการเห็นสื่อโฆษณาเกี่ยวกับสุราก็ไม่ได้มีผลต่อการเสพสุราของกลุ่มตัวอย่างมากนัก โดยมีกลุ่มตัวอย่างเพียงสี่รายเท่านั้นที่เห็นว่าการโฆษณาทางโทรทัศน์ หรือ สื่ออื่น ๆ มีอิทธิพลทำให้เกิดความอยากลองเสพสุรา

มูลเหตุจูงใจในการเสพสุราของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ คือ เพื่อน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้เสพสุราเป็นครั้งแรกเนื่องจากอิทธิพลมาจากเพื่อน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนชักชวนให้ลองเสพสุรา การลืกคะนองตามเพื่อน หรือได้คบหาสมาคมกับเพื่อนที่เสพสุราทำให้มีความอยากลองเสพสุราตามเพื่อนว่า เมื่อเสพสุราแล้วจะมีรสชาติหรือให้ความรู้สึกอย่างไร หรือต้องการสนุกสนานตามกลุ่มเพื่อนที่เสพสุรา

ประเภทของสุราที่เริ่มเสพครั้งแรก

ประเภทของสุราที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เริ่มเสพครั้งแรก คือ เหล้าขาว รองลงไป ได้แก่ เบียร์ นอกจากนี้ประเภทของสุราที่กลุ่มตัวอย่างเริ่มเสพครั้งแรก ได้แก่ สุราแม่โขง เหล้าสี เหล้าสีผสมโซดา หรือเหล้าผสมไอศ

ความรู้สึกที่ได้เสพสุราครั้งแรก

ความรู้สึกที่ได้เสพสุราครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ให้ความรู้สึกที่ดี ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกสดชื่น สนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกสนุกสนานที่ได้ดื่มสุราจนกระทั่งเมาและทำให้หลับ หรือ ความรู้สึกสนุกสนานที่ได้ดื่มสุรากับเพื่อนหลายคน แอบดื่มสุราแล้วทางบ้านหรือโรงเรียนไม่รับรู้ ตลอดจนการดื่มสุราแล้วทำให้มาทำให้มีความกล้าที่จะทำสิ่งต่าง ๆ

พฤติกรรมการเสพสุรา

พฤติกรรมการเสพสุราของกลุ่มตัวอย่าง มีความถี่น้อยสุดในการดื่ม คือ ปีละประมาณ 3 – 4 ครั้ง และความถี่มากที่สุดคือ ดื่มสุราทุกวัน โดยช่วงเวลาที่ดื่มสุรามากที่สุด คือ ช่วงเวลาตอนเย็น ประเภทของสุราที่เสพประกอบด้วยเหล้าขาว เบียร์ เหล้าสี และสุราไทยอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดคือ 60 บาท สูงสุดคือ 1,000 บาท

จำนวนเพื่อนที่ร่วมเสพสุรา จะมีจำนวนเริ่มตั้งแต่ 2 คน ถึงจำนวนมากที่สุดคือ 10 กว่าคน

สำหรับสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเสพสุรา ได้แก่ เงินเดือนออกต้องการให้รางวัลกับชีวิต พบปะสังสรรค์กับเพื่อน ต้องการเข้าสังคม เพื่อคลายเครียด รู้สึกเบื่อหน่ายชีวิต ต้องการพักผ่อน ต้องการความสนุก เพื่อนชวน เห็นว่าเป็นสิ่งที่เท่ ดิดสุรา เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ดื่มได้ทุกวัน เฉลิมฉลองโอกาสต่าง ๆ หรือดื่มในโอกาสพิเศษ เช่น วันเกิด และดื่มในช่วงเทศกาล โดยเฉพาะเทศกาลสงกรานต์จะดื่มมากที่สุด

สถานที่ในการซื้อสุราของกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ซื้อจากร้านใกล้บ้าน หรือซื้อในสถาน
บันเทิงที่เสพสุรา โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าสถานที่ในการซื้อสุรามีความสะดวก สามารถหาซื้อ
สุรามาเสพได้ง่ายทุกครั้งที่ต้องการเสพ

สถานที่ในการเสพสุราของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย บ้านของกลุ่มตัวอย่าง บ้านของเพื่อน
ร้านค้า หรือสถานบันเทิงยามค่ำคืน

ทัศนคติที่มีต่อสุรา

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเห็นว่าสุรามีทั้งข้อดีและข้อเสีย โดยมีกลุ่มตัวอย่างสองรายที่เห็นว่า
สุราไม่มีประโยชน์เลย แต่ก็ยังเสพสุราเกือบทุกครั้งเมื่อเพื่อนชวน

สำหรับทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อสุรา ประกอบด้วยทัศนคติที่ดีและไม่ดีต่อสุรา ดังนี้

ทัศนคติที่ดีต่อสุรา ได้แก่ การดื่มสุราเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไปในสังคม เพราะเห็นคนทั่วไปใน
สังคมดื่มสุรากันจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา การดื่มสุราทำให้แสดงออกถึงความเป็นผู้ใหญ่และความเป็น
ลูกผู้ชายสูง ทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรงขึ้น อาทิ หากดื่มสุราแต่พอประมาณสามารถกระตุ้นระบบ
ไหลเวียนโลหิตได้ ทำให้ใจหึกเหิม ใจกล้า ทำให้กล้าแสดงออกได้มากขึ้น การดื่มสุราอาจสร้าง
ความสัมพันธ์ที่ดีของคนในสังคมได้ในบางโอกาส ทำให้มีเพื่อนเยอะ ได้รับความสนุกสนาน เฮฮา
ทดแทนความรู้สึกเบื่อหน่ายชีวิต คลายเครียดได้ยามมีความทุกข์ ดื่มสุรแล้วจะทำให้มีแต่ความ
สนุกสนาน เพลิดเพลิน

ทัศนคติที่ไม่ดีต่อสุรา ได้แก่ การดื่มสุราทำให้เป็นคนอวดเก่ง ทำให้มา ขาดสติ ทำให้เป็นคน
ใจร้อน ทำให้ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ทำให้ไม่สามารถระงับความโกรธได้ โดยหากดื่มสุรามาก
ๆ นำไปสู่การมีปากเสียง การทะเลาะวิวาทกัน รวมทั้งอาจทำให้เสียคน หรือถ้าเป็นผู้หญิงก็อาจทำให้
เสียตัวได้ ทำให้เราเสียสุขภาพ โดยอาจทำให้เป็นโรคต่างๆ ได้ อาทิ ทำให้ร่างกายทรุดโทรม เป็นโรค
ตับ ทำให้มีน้ตึรยะ อ่อนเพลีย ตลอดจนการดื่มสุราทำให้ต้องเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ การดื่มสุราทำ
ให้เสียงานเสียการ การดื่มสุราเป็นสาเหตุของความยากจน ไม่ได้มีส่วนในการแสดงออกถึงความเป็น
ลูกผู้ชายเลย การดื่มสุราอาจทำให้เราสามารถทำในสิ่งที่น่าละอายโดยที่ไม่รู้ตัว การดื่มสุรายังผิดศีลใน
ศาสนาพุทธ

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นควบคู่กับการเสพสุรา

พฤติกรรมที่เกิดขึ้นควบคู่กับการเสพสุราของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

การร้องเพลง พุดคุยสัพเพเหระกันอย่างสนุกสนาน เฮฮา พุดคุยกันเสียงดัง ชวนกันไปเที่ยว
ตามร้านอาหาร ตามสถานบันเทิง การโกหกแม่เอาเงินค่าเล่าเรียนไปซื้อสุรา รวมทั้งขโมยเงินแม่ การ
จิบผู้หญิง เคยลวนลามผู้หญิง ซื้อบริการทางเพศ ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น เมามและมีอาการอาเจียนออกมา

แทบทุกครั้ง ทำให้นอนหลับสบาย ชอบชวนคนอื่นทะเลาะวิวาท โดยเฉพาะถ้าไปดื่มสุราในร้านอาหาร หรือในคิสโก้มักจะชอบชวนโต๊ะข้าง ๆ ทะเลาะวิวาท ตลอดจนการเสพยาเสพติด การรวมกลุ่มกันกระทำผิดในกรณีหมดเงิน

ผลกระทบที่เคยได้รับจากการเสพยา

ผลกระทบที่กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับจากการเสพยา ได้แก่ ผลกระทบด้านอุบัติเหตุ ผลกระทบด้านสุขภาพ ผลกระทบด้านการทะเลาะวิวาท ผลกระทบด้านการทำเรื่องน่าละอาย และผลกระทบด้านอื่น ๆ อาทิ ดื่มสุราแล้วมีอาการหงุดหงิดโมโหง่าย ขว้างปาข้าวของด้วยความโกรธ ทำร้ายหรือฆ่าสัตว์เลี้ยงที่ได้เลี้ยงไว้ ตลอดจนถูกคนอื่นหลอกเอาเงิน

การถูกประณามหรือตีตราจากคนรอบข้าง

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดไม่ได้รับการประณามหรือตีตราจากคนรอบข้างจากการเสพยา อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ราย ถูกประณามว่าเป็นคนชั่วเหี้ยมเถา โดยคนที่ประณาม ได้แก่ คนในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน เพื่อนข้างห้องพัก เพื่อนที่ทำงาน และเพื่อนที่ไม่ได้ดื่มสุรา ซึ่งพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกประณาม มักจะมีพฤติกรรมเป็นผู้ที่มีการเสพยาทุกวัน เสพยาได้ตลอดเวลาตั้งแต่เช้าจนกระทั่งถึงค่ำ และมีพฤติกรรมส่งเสียงดังไม่ว่าจะเป็นการพูดคุย หรือ การส่งเสียงร้องเพลง ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างรายหนึ่งขอเงินจากพ่อแม่มาใช้ในการดื่มสุราโดยไม่ทำงาน โดยจะถูกเพื่อนบ้านประณามว่าเป็นคนชั่วเหี้ยมเถา เสพยาโดยทำให้เงินสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์

ความพยายามเลิกดื่มสุรา

กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดไม่มีความพยายามในการเลิกเสพยาอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 รายที่ไม่เคยคิดจะตั้งใจเลิกเสพยาเลย โดยกลุ่มตัวอย่างรายหนึ่งเห็นว่าเสพสุรานาน ๆ ครั้ง ไม่ได้ติดสุรา จึงไม่มีความต้องการเลิกเสพยา ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เหลือเป็นผู้ที่ไม่มีความต้องการเลิกเสพยาแต่ประการใด

พฤติกรรมการประกอบอาชญากรรม

จากพฤติกรรมการประกอบอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยการทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บตั้งแต่บาดเจ็บเล็กน้อยจนกระทั่งเสียชีวิต ข่มขืน ลักทรัพย์ จี้ชิงทรัพย์และรับจ้างส่งยาบ้า โดยอาวุธที่ใช้มีทั้งปืนมีด สนับมือไม้ อาวุธที่สามารถหาได้ในวงเหล้าไม่ว่าจะเป็นขวดเหล้า โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น

เหยื่ออาชญากรรมประกอบด้วยผู้ที่รู้จักสนิทสนมในครอบครัว เพื่อน คนที่เคยรู้จักแต่ไม่

สนิท อาทิ เจ้าของร้านขายสุรา นายจ้าง และคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ซึ่งเหยื่ออาจเป็นเพื่อนร่วมวงเหล้าที่เมาด้วยกัน เพื่อนต่างวงเหล้าที่นั่งใกล้กัน โดยส่วนใหญ่เหยื่อจะเป็นผู้ที่ไม่เมา ในขณะที่มีเหยื่อหนึ่งรายเป็นฝ่ายที่เมาและหาเรื่องผู้กระทำผิดที่ไม่ได้เมา

สาเหตุในการประกอบอาชญากรรมส่วนใหญ่มาจากเมาแล้วไม่สามารถควบคุมตัวเองได้นำไปสู่การทะเลาะวิวาท การข่มขืน นอกจากนี้ผู้กระทำผิดถูกผู้เสียหายเป็นฝ่ายช่วยก่อน ตลอดจนการที่ผู้กระทำผิดเป็นฝ่ายช่วยผู้เสียหายก่อน แต่สำหรับการกระทำผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ จี้ชิงทรัพย์ การรับจ้างขนยาบ้า มักเกิดจากผู้กระทำผิดต้องการได้เงินไปซื้อสุราเพื่อเสพต่อ

การเกี่ยวข้องกับสุราขณะประกอบอาชญากรรม

ผู้กระทำผิดเกือบทั้งหมดมีการเสพสุราจนกระทั่งเมาก่อนประกอบอาชญากรรม มีเพียงผู้กระทำผิดจำนวน 1 รายที่ไม่ได้เสพสุราก่อนประกอบอาชญากรรม ในขณะที่เดียวกันมีเหยื่ออาชญากรรมจำนวน 6 รายที่ได้เสพสุราจนกระทั่งเมาก่อนเกิดเหตุตกเป็นผู้เสียหาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสพเบียร์ก่อนประกอบอาชญากรรม รองลงไป คือ เสพเหล้าขาว โดยมีระยะเวลาในการเสพสุราจนกระทั่งประกอบอาชญากรรมเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง รองลงไปคือ กระทำผิดในขณะที่กำลังเสพสุรา ส่วนสาเหตุในการเสพสุราของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในวันเกิดเหตุ คือ ต้องการสังสรรค์กับเพื่อน อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งได้เสพสุราเพื่อข่มใจ ทำให้มีความกล้าลืมความกลัวทุกอย่าง และทำให้ไม่เกรงกลัวโทษ

ความรู้สึกที่มีต่อเหยื่ออาชญากรรม

กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มสุราทั้งหมดขณะประกอบอาชญากรรม ไม่มีความรู้สึกสงสารต่อเหยื่ออาชญากรรม โดยมีความรู้สึกเฉยๆ หรือสะใจ เห็นว่าการกระทำของกลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมกับโทษที่เหยื่อควรได้รับ แต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างสร้างเมาก็มีความรู้สึกสำนึกผิดต่อความผิดที่ได้กระทำลงไป โดยกลุ่มตัวอย่างจะมีความรู้สึกเสียใจ สงสารเหยื่อ หรือสงสารลูกเมียของเหยื่อ มีความรู้สึกสำนึกรับผิดชอบชั่วดี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เมื่อถูกจำคุกในปัจจุบัน จะสำนึกผิดได้และต้องการขอโทษเหยื่อ หรือต้องการทำบุญถวายสังฆทาน และบวชเพื่อเป็นการทดแทนความผิดที่ได้กระทำลงไป

ชีวิตและความต้องการในเรือนจำ

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเข็ดหลาบต่อการถูกจำคุกในเรือนจำ ไม่ว่าจะเป็นการถูกจำคุกครั้งแรก หรือ การถูกจำคุกมากกว่าหนึ่งครั้ง โดยกลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผลว่าการถูกจำคุกทำให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างแสนสาหัส และการสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต

กลุ่มตัวอย่างบางรายได้เข้าร่วมในโปรแกรมการบำบัดผู้เสพติด แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากไม่ได้เข้าอบรมในโปรแกรมดังกล่าว หากแต่ได้เข้าร่วมโปรแกรมในการอบรมด้านจิตวิทยา โปรแกรมวิปัสสนา นั่งสมาธิ โปรแกรมในการฝึกวิชาชีพ เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่มีความต้องการเสพยาในเรือนจำ แม้จะไม่ได้เข้ารับโปรแกรมการบำบัดผู้เสพติดแต่อย่างใด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คาดหวังว่าพ้นโทษออกไปจะไม่ดื่มสุราก็เป็นอันขาด เพราะเชื่อว่าการเสพยาเป็นหนทางที่นำไปสู่ความเสื่อมทำให้ต้องมีชีวิตที่ตกต่ำ ต้องเดินทางชีวิตที่ผิดพลาด เข้าสู่เส้นทางชีวิตของนักโทษไม่ว่าจะเป็นนักโทษประหาร หรือนักโทษที่มีกำหนดโทษยาวนานจนกระทั่งมีกำหนดโทษเพียงไม่กี่ปี อย่างไรก็ตาม มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ราย ที่คาดว่าพ้นโทษออกไปจะกลับไปเสพยา และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดคาดว่าหากพ้นโทษออกไปไม่ต้องการประกอบอาชญากรรมอย่างเด็ดขาด

สรุปความสัมพันธ์ของการเสพยากับอาชญากรรม

ความสัมพันธ์ของการเสพยากับอาชญากรรมมีลักษณะดังนี้

1. การเสพยาเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชญากรรม

การเสพยามีความสัมพันธ์กับอาชญากรรม โดยเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดต่อชีวิตและร่างกาย โดยเฉพาะผู้ที่มีช่วงอายุในช่วงวัยรุ่นหรือไม่เกิน 25 ปี นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรมอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ความผิดทางเพศ และการข่มขืนโดยประมาททำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายหรือเสียชีวิต เนื่องจากการเสพยานำไปสู่การประกอบอาชญากรรมโดยตรง การเสพยาทำให้ผู้เสพติด กระตุ้นทางอารมณ์ได้ง่าย และการเสพยาเพื่อข่มขู่ในการกระทำความผิด โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบอาชญากรรมจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีการเสพยา ก่อนการกระทำความผิด จนกระทั่งทำให้เกิดปัญหาในการควบคุมสติหรือการยับยั้งชั่งใจในการกระทำความผิด ทำให้มีความใจกล้าในการกระทำความผิด และทำให้ไม่มีความเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับไม่ว่าจะเป็นโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิต เมื่อประสบกับโอกาสหรือสถานการณ์ที่มีส่วนกระตุ้นจึงเกิดการประกอบอาชญากรรม ดังจะเห็นได้จากสาเหตุสำคัญในการประกอบอาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เสียหายเป็นฝ่ายช่วย เป็นอุบัติเหตุที่ไม่ได้ตั้งใจ ดื่มสุราแล้วไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เพื่อนชวนให้กระทำความผิด เกิดความคึกคะนอง ไม่ชอบผู้เสียหายเป็นการส่วนตัว และสาเหตุอื่น ๆ อาทิ ต้องการเงิน ต้องการแก้แค้น ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชญากรรมภายหลังจากที่เสพยาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ชั่วโมง และมีการประกอบ

อาชญากรรมในสถานที่ไม่ห่างไกลจากสถานที่ในการเสพสุราหรือสถานที่ที่กำลังเสพสุราไม่ว่าจะเป็นในบ้าน ในละแวกบ้านพัก ใกล้กับร้านหรือสถานที่ดื่มสุรา และในร้านที่ดื่มสุรา

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เสพสุรามีโอกาสที่จะมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมในการเป็นผู้ประกอบอาชญากรรม และในขณะเดียวกันผู้เสพสุรามีโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม จากกลุ่มเพื่อนที่เสพสุราในวงเหล้าเดียวกัน ผู้ที่เสพสุราที่ไม่รู้จักกัน หรือผู้ที่ไม่ได้เสพสุรา เพราะพฤติกรรมที่เกิดขึ้นควบคู่กับการเสพสุราที่นำไปสู่การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นการก่อเหตุทะเลาะวิวาท การส่งเสียงดังเอะอะโวยวายรบกวนผู้อื่น หรือการไม่มีสติในการควบคุมตนเอง

ลักษณะของการเสพสุราก่อนประกอบอาชญากรรมที่ทำให้สุราเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชญากรรม

ความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับอาชญากรรมมีลักษณะที่สำคัญ คือ ผู้กระทำผิดกลุ่มตัวอย่างมีการเสพสุราก่อนกระทำผิด โดยประเภทของสุราที่เสพ คือ สุราที่มีราคาถูก ได้แก่ เบียร์ไทย เหล้าขาว และเหล้าเถื่อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีการเสพเบียร์ไทย นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่งมีการเสพสุราก่อนประกอบอาชญากรรมจำนวนมากกว่า 1 ขวด โดยมีระยะเวลาการดื่มสุราก่อนกระทำผิด ไม่เกิน 5 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างที่ดื่มสุราจนกระทั่งเมา มีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีการเสพสุรา โดยมีสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ เพื่อต้องการข่มใจทำให้ความกล้าในการกระทำผิด และดื่มสุราเพื่อทำให้ไม่เกรงกลัวต่อโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิต

2. ปัจจัยสำคัญอื่น ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรมของผู้ที่เสพสุราในประเภทคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย

การเสพสุราเป็นปัจจัยหลักในการก่ออาชญากรรมของกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชญากรรมในคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย หากแต่เป็นความสัมพันธ์ที่มีความสลับซับซ้อนขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการประกอบอาชญากรรม

โดยการเสพสุราเป็นปัจจัยหลักในการประกอบอาชญากรรมของผู้ที่มีพื้นฐานทางสังคมที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการจัดเกล้าทางสังคมจนทำให้มีบุคลิกภาพอ่อนแอต่อการถูกกระตุ้น ซึ่งเมื่อบุคคลดังกล่าวได้มีการเสพสุราและถูกกระตุ้นจากปัจจัยอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยรองไม่ว่าจะเป็นปัจจัยระดับมหภาค ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมในระดับใหญ่ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย หรือปัจจัยระดับจุลภาค ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมในระดับเล็ก มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับตัวผู้กระทำผิดโดยตรง ได้แก่ ปัจจัยด้านการคบเพื่อน ครอบครัว เหยื่ออาชญากรรม อบายมุขและโอกาสหรือสถานการณ์ที่เหมาะสมจะนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมได้ง่าย

ปัญหาและข้อจำกัดของการศึกษา

รายงานวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับอาชญากรรม” ประสบปัญหาและข้อจำกัดของการศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังที่ต้องโทษจำคุกในเรือนจำและทัณฑสถาน โดยมีกำหนดโทษตั้งแต่ 2 เดือน จนกระทั่งถึงต้องโทษประหารชีวิต ซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการเก็บข้อมูลเนื่องจากผู้ต้องขังจะต้องให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ตลอดจนเจ้าหน้าที่เรือนจำต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล จึงทำให้การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต้องประสบปัญหาในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของงานวิจัย คือ ข้อจำกัดของระยะเวลาในการศึกษา โดยมีระยะเวลาในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียง 3 เดือน หากแต่การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล หากแต่บางครั้งทางเรือนจำหรือทัณฑสถานมีภารกิจจำนวนมาก ทำให้การเข้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถกระทำได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะของการศึกษา

1. การประชาสัมพันธ์ให้คนในสังคมไทยได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเสพสุรา

ปัจจุบันคนไทยยังมองการเสพสุราว่าเป็นพฤติกรรมธรรมดาทั่วไปในสังคม หรือในบางครั้งมีการให้ความสำคัญกับการเสพสุราว่าเป็นสิ่งที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกถึงลูกผู้ชาย การประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่ได้เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมที่ผิดปกติแต่อย่างใด อันทำให้การเสพสุรานำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาอาชญากรรม

ดังนั้น จึงควรประชาสัมพันธ์ให้คนในสังคมได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเสพสุรา ว่าสุราเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสุขภาพของผู้เสพ การเสพสุราไม่เป็นพฤติกรรมธรรมดาทั่วไปในสังคม หากแต่เป็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม

2. การควบคุมการผลิตและจำหน่ายสุรา

รัฐบาลควรมีการควบคุมการผลิตและการจำหน่ายสุราให้มากกว่าปัจจุบัน โดยการทำให้ การซื้อสุราเพื่อเสพเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บภาษีจากการผลิตหรือจำหน่ายสุราให้มากขึ้น หรือการทำให้สุรามีราคาแพงมากขึ้น เพื่อทำให้คนในสังคมไม่สามารถหาซื้อสุราได้ง่าย และเห็นว่าสุราเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยที่ไม่ควรซื้อมาบริโภค เพราะนอกจากไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายแล้วยังเป็นสินค้าที่ไม่มีความจำเป็นต้องซื้อมาใช้ในการบริโภค

รวมทั้งการควบคุมการจำหน่ายสุราให้กับเด็กและเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี อย่างจริงจัง โดยการตรวจบัตรประชาชน และมีการลงโทษอย่างจริงจังแก่ผู้ที่จำหน่ายสุราให้แก่เด็กและเยาวชนที่อายุน้อยกว่ากำหนด เพราะจากผลการศึกษาก็แสดงให้เห็นว่าหากผู้ที่เสพสุรามีอายุน้อยปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมการเสพสุราจะมากขึ้นเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็ความถี่ในการเสพ หรือ การใช้ความรุนแรงในการประกอบอาชญากรรม

นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีการจำกัดร้านในการจำหน่ายสุรา เพราะหากผู้ซื้อมีความสะดวกในการซื้อสุราเพื่อเสพจะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมาจากการเสพสุรา โดยการจำกัดร้านในการจำหน่ายสุราให้มีจำนวนไม่มากนัก โดยเฉพาะไม่ควรมีการจำหน่ายสุราในร้านสะดวกซื้อของปั้มน้ำมัน เพราะผู้ที่ซื้อสุราจากสถานที่ดังกล่าวมักเป็นผู้ที่ขับขี้นานพาหนะ ผู้กำลังใช้รถถนน อันนำไปสู่สาเหตุของอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ

3. การควบคุมการขายสุราในช่วงเทศกาลต่าง ๆ

รัฐบาลควรมีการควบคุมการขายสุราในช่วงเทศกาลต่าง ๆ โดยเฉพาะเทศกาลสงกรานต์ เพราะจากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างมักมีการเสพสุราในช่วงเทศกาล โดยเฉพาะเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งการควบคุมการขายสุราในช่วงเทศกาลดังกล่าวจะเป็นการแสดงให้เห็นว่าสังคมไทยไม่ได้มองเรื่องของการเสพสุราเป็นเรื่องปกติธรรมดา และไม่ได้มองว่าการเสพสุราเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญของเทศกาลรื่นเริงที่สำคัญของสังคมไทย ตลอดจนจะเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าวได้ส่วนหนึ่ง

4. การควบคุมการโฆษณาหรือสื่อที่เกี่ยวข้องในการนำเสนอเกี่ยวกับการเสพสุรา

รัฐบาลควรมีความจริงจังในการควบคุมการโฆษณาสุรา หรือการควบคุมสื่อที่มีการนำเสนอเกี่ยวกับสุราอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดช่วงเวลาในการโฆษณาสุรา หรือการตรวจสอบเนื้อหาของโฆษณาสุราอย่างจริงจังให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมและมีการอธิบายถึงโทษของการเสพสุราควบคู่เป็นคำเตือนไปด้วย

นอกจากนี้ ควรมีการควบคุมเนื้อหาในการนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับสุราผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับการเสพสุราผ่านสื่อละคร หรือภาพยนตร์ เป็นต้น ตลอดจนการกำหนดให้มีการเตือนถึงโทษของการเสพสุราควบคู่ไปด้วย หากมีการนำเสนอการเสพสุราผ่านทางสื่อดังกล่าว

5. การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของผู้ที่ลองเสพสุราครั้งแรกในชีวิต คือ ปัญหาครอบครัว โดยเด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งที่ประสบความเครียดเนื่องจากปัญหาครอบครัว หรือมีครอบครัวที่ไม่ได้ให้ความรักความอบอุ่นอย่างแท้จริง จะให้ความสำคัญกับการเพื่อนซึ่งเป็นผู้ที่ชักชวนให้มีการลองเสพสุราครั้งแรกในชีวิต และมีการเสพสุราต่อไปในชีวิตประจำวัน

ดังนั้น การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัวจึงมีความสำคัญที่จะทำให้สมาชิกของสังคมไม่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเสพสุรา จนกระทั่งไม่สามารถถอนตัวจากการเสพสุราได้ตลอดชีวิต โดยการให้ความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัว การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเสพสุรา

6. การเลือกคบเพื่อน

ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งของการเสพสุรา คือ จากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ลองสุราครั้งแรกในชีวิต เนื่องจากอยากลอง และเพื่อนชักชวน นอกจากนี้ เมื่อลองเสพสุราครั้งแรกในชีวิตแล้ว ปัญหาที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างต้องเกี่ยวข้องกับการเสพสุรา คือ เพื่อนชักชวน หรือเป็นการสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างบางส่วนยังมีความคิดว่าหากไม่เสพสุราเพื่อนจะไม่คบ

นอกจากนี้ เมื่อเสพสุราจนกระทั่งเมาแล้ว กลุ่มตัวอย่างบางส่วนยังได้หันไปประกอบอาชญากรรม เนื่องจากเพื่อนชักชวนให้ประกอบอาชญากรรม

การคบเพื่อนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการที่จะทำให้ชีวิตของพวกเราจะเดินทางไปในเส้นทางชีวิตที่ถูกต้องหรือผิดพลาด ดังเช่นหลักมงคลชีวิตในพุทธศาสนาได้กำหนดเป็นมงคลแรก คือ การไม่คบคนพาล ดังนั้น การเลือกคบเพื่อน โดยเฉพาะในวัยเด็กและเยาวชนจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ชีวิตไม่ถล่มทลายสู่หนทางแห่งความหายนะ

7. การใช้ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการเสพสุรา

มาตรการที่สำคัญประการหนึ่งของการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับอาชญากรรม คือ การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการเสพสุราอย่างจริงจัง ดังเช่น การแก้ปัญหายาเสพติด เนื่องจากชุมชนมีความสำคัญต่อผู้เสพสุรา หากชุมชนมีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเสพสุราว่าไม่ใช่เป็นพฤติกรรมปกติธรรมดา หากแต่เป็นพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่ปัญหาสังคมหลายประการ ทั้งที่บางครั้งอาจมีความรุนแรงมากกว่าปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดด้วยซ้ำ

โดยการให้ชุมชนเข้ามีส่วนร่วมทั้งในการคอยเป็นหู เป็นตา ให้แก่ชุมชน ทำหน้าที่คอยตักเตือนผู้ที่มีพฤติกรรมเสพสุราที่อาจนำไปสู่ปัญหาสังคม การใช้ชุมชนเข้มแข็งในการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สมาชิกในสังคมถึงโทษของการเสพสุรา การบำบัดผู้ที่ติดสุรา ผู้ที่มีแนวโน้มจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือประกอบอาชญากรรมจากการเสพสุรา

8. การเลิกดื่มสุราหรือเกี่ยวข้องกับสุราให้น้อยที่สุด

จากผลการศึกษาแม้กลุ่มตัวอย่างจะเห็นว่า การเสพสุรามีข้อดีบ้างในแง่ที่ว่าใช้รักษาโรค หรือ เป็นการเข้าสังคม แต่ในที่สุดผู้ที่เกี่ยวข้องกับเสพสุรามักประสบปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาโรคตับแข็ง การทะเลาะวิวาท หรือการประกอบอาชญากรรม เพราะการเสพสุราเป็นหนึ่งในอบายมุขที่เป็นหนทางแห่งความเสื่อม

ดังนั้น ผู้ที่คิดจะลองเสพสุราไม่ควรคิดที่จะลอง คิดที่จะเสพ ในขณะที่ผู้ที่เสพสุราก็ควรที่จะเลิก หรือเสพสุราให้น้อยที่สุด

9. การกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการเสพสุรากับอาชญากรรม โดยการกำหนดบทลงโทษที่มีความรุนแรงขึ้นสำหรับผู้ประกอบอาชญากรรมที่มีการเสพสุราก่อนกระทำผิด

รัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการเสพสุรากับอาชญากรรม โดยมีการกำหนดบทลงโทษที่มีความรุนแรงขึ้นสำหรับผู้ประกอบอาชญากรรมที่มีการเสพสุราก่อนกระทำผิด เพื่อเป็นการให้ความสำคัญต่อการป้องกันไม่ให้คนในสังคมมีการเสพสุราจนกระทั่งไม่

สามารถควบคุมสติและหัน ไปประกอบอาชีพกรรม และเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของสังคมที่มีต่อการเสพสุรา

10. การบำบัดผู้เสพสุราอย่างจริงจัง

ควรมีการบำบัดผู้เสพสุราอย่างจริงจังทั้งในเรือนจำและภายนอกเรือนจำ เนื่องจากเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้เสพสุราจำเป็นต้องมีการบำบัดให้เลิกเสพสุรา เพราะหากมีการเสพสุราต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ อาจนำไปสู่ปัญหาความหายนะในชีวิต หรือการประกอบอาชีพกรรมที่ไม่ได้มีความแตกต่างหรืออาจจะมี ความรุนแรงมากกว่าผู้ที่เสพยาเสพติด โดยควรมีโปรแกรมในการบำบัดการเสพสุราที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้ที่เสพสุราและกระทำผิดในแต่ละประเภท อาทิ การบำบัดผู้เสพสุราที่ใช้ความรุนแรงในครอบครัว การบำบัดผู้เสพสุราที่กระทำผิดในคดีข่มขืนเพราะไม่สามารถควบคุมความต้องการทางเพศได้ หรือหากเป็นเด็กและเยาวชนที่มีการเสพสุราควรนำผู้ปกครองมาเข้าร่วมในการบำบัดการเสพสุรา

11. การประชาสัมพันธ์ให้คนในสังคมได้รับทราบถึงโทษจากการเกี่ยวข้องกับสุรา

ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้คนในสังคมได้รับทราบถึงโทษจากการเกี่ยวข้องกับการเสพสุราว่า การเสพสุราเป็นหนทางแห่งความเสื่อมและความหายนะของชีวิต เพราะการเสพสุรานอกจากจะผิดศีลข้อที่ 5 และสุราเป็นหนึ่งในอบายมุขหกประการในพุทธศาสนาดังที่คนส่วนใหญ่ได้ทราบแล้ว

หากแต่ผู้ที่เสพสุราและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเสพสุราอาจจะมีจุดหมายปลายทางในชีวิตทั้งที่เป็นความหายนะ ทำให้ชีวิตต้องเผชิญกับความเสื่อม เผชิญกับความยากจน การประสบปัญหาสุขภาพ ประสบปัญหาครอบครัวแตกแยก ประสบปัญหาเสียชื่อเสียง เพราะกระทำในสิ่งที่น่าละอายจากการเสพสุรา ประสบปัญหาการสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต นอกจากนี้จุดหมายปลายทางในชีวิตเส้นทางหนึ่ง ที่อาจรอทุกคนที่กำลังเสพสุราให้เข้าไปประสบได้ทุกขณะคือ ความทุกข์ทรมานทั้งทางกายและทางใจอย่างแสนสาหัส จากการที่ผู้เสพสุราแล้วประกอบอาชีพกรรมจะต้องได้รับเพื่อชดใช้ในสิ่งที่ได้กระทำลงไป

ดังนั้น ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปในสังคม ได้ตระหนักถึงผลร้ายของการเสพสุรา ซึ่งมีใช้จะมีผลต่อสุขภาพในอีก 10 ปีข้างหน้า ที่จะก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ อาทิ โรคตับแข็งหรือ มะเร็ง หรือ การเสพสุรานำไปสู่ความยากจนเท่านั้น หากแต่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหลังการเสพสุรา ชีวิตของผู้เสพอาจพลิกผันไปประกอบอาชีพกรรม แค่เพียงเสี้ยววินาทีที่เสพสุรานาคคักดับวูบ และลงเอยด้วยการถูกจองจำและการรับทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสทั้งทางร่างกายและจิตใจในเรือนจำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการประกอบอาชญากรรม ในประเภทคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกาย หากแต่เป็นการศึกษาที่ครอบคลุมผู้กระทำผิดซึ่งเป็นผู้ต้องขังที่ถูกจองจำในเรือนจำและทัณฑสถานทุกภูมิภาคของประเทศ
2. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการประกอบอาชญากรรมในทุกประเภทคดี
3. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการเสพยาเสพติด
4. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการประกอบอาชญากรรมของกลุ่มผู้กระทำผิดที่เป็นเพศหญิง
5. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการประกอบอาชญากรรมของกลุ่มผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน
6. การศึกษาความสัมพันธ์ของการเสพสุรากับการประกอบอาชญากรรม โดยเป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ต้องโทษในเรือนจำเปรียบเทียบกับผู้กระทำผิดที่ต้องโทษในเรือนจำ
7. การศึกษาผลกระทบของการเสพสุราในช่วงเทศกาลต่าง ๆ โดยเฉพาะเทศกาลสงกรานต์ หรือปีใหม่
8. การศึกษาการใช้สุราเป็นข้ออ้างในการกระทำผิด